

KORZYK (1) *sb m*

I sg k(o)rzyki(e)m.

Sł stp, Cn, Linde brak.

bot. Corydalis cava (L.) Schw. et K.; kokorycz pusta, bylina leśna z rodziny makowatych (Papaveraceae): Dobrze ieft podroźnym lodzio^m [!] mieć żywe frebro vmorzone z oliwą á z korzykiem zmiełzawfzy/ ciało pocierać FalZioł IV 16c.

Cf KOKORAK, KOKOREK, KOKORYCZ, KOKORZEC

AL